

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεχταί προκαταβολικῶς. Ὁφείλουν δὲ οἱ ἐπιθυμῶντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελεταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δωδεκά ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τῇ 31 Αὐγούστου 1904.

Ἡ Προπαγάνδα. — Ὁ μητροπολίτης καὶ ὁ παππᾶς τῆς Βωβούσης. — Ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα. — Ἡ προαγωγή τοῦ Ὁσμάν πασᾶ. — Γενικαὶ εὐχαριστίαι διὰ τοῦτο. — Ποία ἡ κατάστασις τῆς δημοσίου ἀσφαλείας. — Ἡ πώλησις τῆς δεκάτης διαρκῆς πληγῇ διὰ τὴν Ἡπειρον. — Τί ἔπαθεν ὁ Χουλιανός κτλ.

Αἰσθητῇ, τῇ ἀληθείᾳ, κατὰ τοὺς παρόντας μάλιστα καιροὺς, ὑπῆρξεν ἡ προσωρινὴ μηνιαία διακοπὴ τῆς δημοσιεύσεως τῆς φίλης «Φωνῆς» ἐνταῦθα, ἰδίως δὲ παρὰ τῷ ὀραίῳ φύλλῳ τῶν Ἰωαννίνων, ὅπου αὕτη ἀριθμεῖ μέγαν ἀριθμὸν τακτικῶν ἀναγνωστῶν. Τὸ γεγονός εἶνε παρήγορον, διότι αἱ Ἰωαννίτισαι, γνήσαι Ἑλληνίδες, παρακολουθοῦσι μετ' ἐνδιαφέροντος τὰ ἀπορῶντα τὴν τλήμονα ἡμῶν πατρίδα. Ἡ δὲ «Φωνή», ἀκολουθοῦσα τὴν πεπατημένην ἡδὴ σφύρα καὶ τῆς ὁδῶν, δύναται νὰ καυχῇ, ὅτι διὰ τῆς ἀκριβοῦς καὶ σταθμισέως τῶν ἀναγραφέντων ἐκαστοτε εἰδήσεών της, παρέχει θετικὰ καὶ ὠρισμένας ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα. Δὲν δυνάμεθα διὰ λόγους ἐυνόητους νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας γνωστὰς ἄλλως ὅπως ἀποδείξωμεν τὸν τελείως βᾶσιμον ἰσχυρισμὸν ἡμῶν τοῦτον, οὔτε γράφοντες τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις σκοποῦμεν νὰ διαθρύψωμεν ἐπὶ τὸ καλακυντικώτερον τὴν φιλαυτίαν τῆς διευθύνσεως τῆς «Φωνῆς», οὔτε νὰ θίξωμεν τὴν φιλοθυμίαν τοῦ μὲν ἢ τοῦ δὲ πατριώτου. Ὁ Ἡπειρώτης, ὅστις περικοσμεῖται δι' ὅλων τῶν προτερημάτων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀσχημίζεται πολλάκις, πᾶσιν ὁ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ, ὅσον καὶ ὁ ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ πατρίδι ζῶν διὰ τῶν γνησίως Ἑλληνικῶν ἐλαττωμάτων, τῆς φιλαρχίας, τῆς φιλοπρωτίας καὶ τοῦ ἀκαθέκτου ἐγωῖσμου καὶ τοῦ εὐθύνου, τῶν σπερμάτων δηλ. ἐκείνων, ἅτινα παράγουσι τὴν εἰδεχτῇ διχόνοιαν καὶ διαίρεσιν καὶ τὴν κατὰ συνέπειαν παράλυσιν πάσης ζωτικῆς δυνάμεως πρὸς γενικὴν τινα καὶ τελεσφόρον ἐθνοφυλῇ δράσιν. Εἰς τὰ ἐλαττώματα ἡμῶν ταῦτα ἀποδοτέα πρωτίστως ἢ ἐν πολλοῖς πατριωτικοῖς ζητήμασιν ἀβουλία ἡμῶν καὶ ἡ δυσπραγία, καὶ μικροπραγμοσύνη. Ἐὰν τὰ ἐν τοῖς βλαχοφόνους Ἡπειρωτικοῖς χωρίοις περιπλανώμενα καθάρματα τῆς Ῥωμουνικῆς προπαγάνδας πρὸς ἄγρην καὶ ἀγορὰν ἀπονενομημένων τινων καὶ δυστυχῶν ναυαγίων τοῦ βίου ἅτινα οὐδαμῶθεν ἐλλείπουσιν, εὐρίσκουσι καὶ ἐν ταῦθα εὐάριθμὰ τινα οἰκτρὰ θύματα, τοῦτο ὀφείλεται εἰς αἰτίας, ἃς δὲν θεωροῦμεν ἀνάξιον τοῦ κόπου νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα. Οὐδεὶς ἠνῆθη ποτέ, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς ὀρθόδοξος κληρὸς προσήνεγκε τὰς μεγίστας τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γένος ἐπὶ τῶν ζοφερῶν ἡμερῶν φρικτῆς δουλότητος καὶ διετήρησεν αὐτὸ ἐνεπρεάστον ἀπὸ τῶν ἀλλεπαλλήλων καταγίδων, αἵτινες ἢ μὲν μετὰ τὴν δὲ ἐνέσκηπτον· οὐδεὶς

ὅμως ἐξ ἄλλου μέρους θὰ ἄρνηθῇ ὅτι καὶ εἰς τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς κακίας, αἵτινες κατήσχυναν δυστυχῶς καὶ ἡμαυρώσαν τὸ ὄνομα πολλῶν Ἑλλήνων ἱεραρχῶν ὀφείλομεν καὶ μέρος τῶν ἀπειλούντων ἡμᾶς σήμερον πολλαχοῦ τοῦ ἀλυτρώτου Ἑλληνικοῦ ἐθνικῶν κινδύνων. Τελεῖα πολιτικὴ τύφλωσις, φιλοχρηματία καὶ φιλαργυρία, ἐγωῖσμοι καλοχηρικοί, φυγοπονία, ἀβελτηρία ὑπῆρξαν τὰ αἷτια τὰ ἐπενεγκόντα ἐν μέρει τὸ Βουλγαρικὸν σχῆμα, τὰ ἀπειλοῦντα καὶ σήμερον τὰ αὐτὰ νὰ ἐπενεγκῶσιν οἰκτρὰ ἀποτελέσματα. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἀλλαχού γενομένων δὲν προτιθέμεθα νὰ διεκτραγωδήσωμεν ἐνταῦθα τὰς συνεπείας, ἀλλ' ἀτυχῶς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ προσφιλεῖ πατρίδι Ἡπείρῳ τὰ πράγματα δὲν βαίνουν καλλίον, ἀφ' ὅτου κακῇ τῇ μοίρᾳ ἀπεστάλη ὡς Μητροπολίτης ἡμῶν διὰ δευτέραν φορὰν ὁ ὑπεργήρωρ ἡδὴ καὶ τελείως ἀνίκανος κ. Σωφρόνιος. Οὐδεὶς λόγος προσωπικῆς ἀντιπαθείας μᾶς διαθέτει δυσμενῶς πρὸς αὐτόν, δυστυχῶς τὰ κατ' ἐκαστὴν ἀναφυόμενα ζητήματα ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὁ ἱεραρχὸς οὗτος ἔδει πρὸ πολλοῦ νὰ μονάζῃ ἐρησυχάζων διὰ τὸ ἐπιλοιπὸν τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ ἐν σκίτῃ τινι τοῦ Ἁγίου ὄρους.

Τὸ ἐπεισόδιον Βωβούσης κατ' ὃ ὁ ἐκεῖ ἱερεὺς Στέργιος διατελὼν ἄνευ ἐνορίας καὶ ἐκκλησίας κατ' ὅσον ἡ Ῥωμουνίζουσα ἐν Βωβούσῃ μερὶς εἶχε σχεδὸν καταλάβει τὴν ἐκεῖ ἐκκλησίαν καὶ ἡ λειτουργία ἐγένετο Ῥωμουνιστὶ (!) ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡναγκάσθη νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν προπαγάνδαν εἶνε γνωστὸν, ὡς ἐπίσης εἶνε γνωστὸν, ὅτι ὁ ἱερεὺς ἐκεῖνος μετὰ νόησας προσήλθεν εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τὸν Ἑλληνισμόν. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἦτο ἄγνωστον εἶνε, ὅτι ὁ ἱερεὺς οὗτος χειροτονηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Μητροπολίτου κ. Σωφρονίου καίτοι πρῶτον Ῥωμουνοδοδιδάσκαλος, μένων μετὰ τὴν χειροτονίαν τοῦ ἄνευ ἐνορίας καὶ ἀποθνήσκων τῆς πείνης εἶχεν ἔλθῃ εἰς Ἰωάννιναν καὶ ἐκθέσει εἰς τὴν Α. Σ. πάντα τὰ ἐν Βωβούσῃ τεκταινόμενα τὴν δὲ πολυμελῆ αὐτοῦ οἰκογένειαν εἶχε καταλίπει εἰς τὸ ἔλεος τῶν γειτόνων ἐν δυσωνύμῳ τινι συνοικίᾳ τῶν Ἰωαννίνων ἐπὶ διετίαν. Ἡ Α. Σ. οὐδόλως ἐφρόντισε οὔτε περὶ τοῦ ἱερέως οὔτε περὶ τῆς ἐν Βωβούσῃ καταστάσεως μέχρις ὅτου ἐπῆλθεν ἡ ἀποστασία τοῦ ἱερέως λόγῳ πείνης καὶ ἡ ἐκεῖ ἐκφυγμοτάτη κατάστασις ἡ προκαλέσασα γενικὴν ἐν πάσῃ τῇ Ἡπείρῳ κατακραυγὴν καὶ ἐπείγουσαν διόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων.

Τὰ σκύδαλα τῆς προπαγάνδας ἐνθαρρυνόμενα ὑπὸ τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις προπαγανδάρχου Παδεᾶνου καὶ τῶν μετὰ τῆς Α. Σ. τρυφερῶν σχέσεων τούτων ἐξακολουθοῦσι τὴν ἐν τοῖς βλαχοφόνους χωρίοις περιήγησιν των, οὐδὲν ἄλλο βεβαίως κατορθώνοντες εἰμὴ τὸ νὰ διαταράττωσι τὸ κατὰ δύναμιν τὴν ἀρμονικὴν καὶ ἡσυχον ζωὴν τῶν ὀρειῶν τούτων τῆς Ἡπείρου, οἵτινες μὲ ὅλην τὴν Μητροπολιτικὴν ἀβελτηρίαν καὶ ἐνοχον ἀδράνειαν ἔσπευσαν νὰ παραπονεθῶσι δι' ἀναφορὰς των πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Γ. Δικητὴν περὶ τῆς σκανδαλώδους παρουσίας καὶ τῶν ἀνηθικῶν διαθημάτων τῶν ἐπηλίδων τυχοδιωκτῶν τῆς προπαγάνδας.

Ἐξ ἄλλου μέρους οἱ ἐν Βωβούσῃ (τῷ μόνῳ Ἡπειρωτικῷ χωρίῳ ὅπερ ἡ ἀρχαία προπαγάνδα κατῴρθωσεν ἐν μέρει νὰ κηλιδῶσῃ) ἐξωνημένοι εὐάριθμοι ὀπαδοὶ τῆς προπαγάνδας συνέταξαν καὶ αὐτοὶ ἀναφορὰν πρὸς τὸν Βαλῆν Ὁσμάν

Πασᾶν ἐξαιτούμενοι ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ ν' ἀναγνωρισθῶσι (10-12 σπῆτια τῆς ὅλης κόμης!) ὡς κοινότης Ῥωμουνικῆ μετ' ἰδίου σχολείου καὶ ἱερέως. Ἡ Α. Ε. παρέπεμψε τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ ἀνώτατον Δικητικὸν συμβούλιον (Ἰδαρὲ δ-Μενδζλῆς), ὅπερ ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ κοινότης Βωβούσης εἶνε καταγεγραμμένη μόνον ὡς Ἑλληνικὴ (Ροῦμ). Κατόπιν τῆς ἀπαντήσεως ταύτης ἡ ἀναφορὰ ἀπερρίφθη.

Ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτᾶνος πρὸ ἐβδομάδων ὑπόδρασε ν' ἀπονεύμῃ εἰς τὸν Βαλῆν Ἰωαννίνων Ὁσμάν Πασᾶν τὸν βαθμὸν ἀντιστρατήγου πρώτης τάξεως. Ἡ τιμητικὴ αὕτη διάκρισις ἐρχεται αὐτοδικαίως νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν ἀγαθὴν γενικῶς κρατοῦσαν ὑπόληψιν περὶ τῆς Α. Ε. ὅστις ὁμολογουμένως ἀπὸ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν διοικεῖ τὴν πατρίδα ἡμῶν Ἡπειρον, δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι εἶδεν αὕτη στιγμὴς τινὰς σχετικῆς ἀναφυγῆς καὶ ἀνεκτῆς ὑπάρξεως. Εἰς τὸν Βαλῆν Ὁσμάν Πασᾶν ὀφείλεται ἡ ἀπέλασις τοῦ ἐπὶ μακρὸν μαστίσαντος τὴν δυστυχῇ Ἡπειρον ἀληθοῦς τυράννου Ἑσσάτ Πασᾶ καὶ ἡ διάλυσις τῆς περὶ ἐκεῖνον κακοποιῶν σπείρας τῆς λεηλατοσύνης τὸν ἀγροτικὸν καὶ τὸν τῶν πόλεων πληθυσμὸν ὡς ἐν ἐχθρικῇ γῇ. Ὁ Ὁσμάν Πασᾶς εἶνε ὁ δυνήθεις νὰ περιορίσῃ τὸ ὑπερβίβαλον τῶν διαφορῶν τυραννίσκων τῆς Ἡπείρου καὶ τὸ θράσος αὐτῶν καὶ τὰς κακουργίας καὶ ὁ καταβάλων τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν τῶν φανατικῶν τῶν Ἰωαννίνων Μωαλεθανῶν, καταστήσας τοῖς πᾶσι δῆλον, ὅτι δέον νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν νέαν τῶν πραγμάτων κατὰστασιν δυναμένην νὰ ἐγκυμονήσῃ δεινούς κινδύνους. Τὸ δίκαιον σχετικῶς ἀποδίδεται καλλίον ἢ πρότερον καὶ ὀλιγώτερον μεροληπτικῶς σχετικῇ δὲ δημοσίᾳ ἀσφάλειᾳ ὑπάρχει, διότι ἐν τῇ παρούσῃ ἐποχῇ δὲν δύναται τις τούλαχιστον νὰ ὑποπτεύσῃ τὴν διοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὰ κατώτερα αὐτῆς ὄργανα ὡς εὐρίσκόμενα εἰς σχέσεις καὶ συνεννοήσεις μετὰ τῶν κακοποιῶν στοιχείων. Ἐὰν ὑπάρχωσι εἰσέτι λεησταὶ καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκούονται ἀνδραγαθίαι τούτων, τοῦτο ὀφείλεται εἰς ἄλλους λόγους καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἑλλειψιν ἀγαθῆς θελήσεως πρὸς ἐξόντωσιν των ἐκ μέρους τοῦ Βαλῆ. Ἡ δικαία λοιπὸν αὕτη προαγωγή τῆς Α. Ε. ἐχαροποίησα ὅλους ἐνταῦθα.

Μετὰ πολὺμηνον αἰχμαλωσίαν καὶ συμβίωσιν μετὰ τῶν ἀπαγαγόντων αὐτῶν ληστῶν, ἀπελύθη ὁ ἐκ Καλωτᾶς (Ζαγορίου) γέρον Γασούλας Βέλιος πληρώσας βαρέα λύτρα.

Φαίνεται, ὅτι ὁ πῖθηκάνθρωπος τὸν ὁποῖον ἡ σφῆ Κυβέρνησις τῶν Ῥωμουνίων μᾶς ἔστειλεν ἐδῶ διὰ πρόξενόν της, ἀπεφάσισε καλὰ καὶ σώζει νὰ γίνῃ ὁ ἀληθινὸς Καραγιώζης τῆς πόλεως μας μετὰ ἀτελείωτα χάγια τοῦ καὶ μακαρὰ λίκου του. Μὲ ὅσην θέλησιν καὶ ἂν ἔχωμεν ὅπως παύσωμεν πλέον νὰ κάμωμεν λόγον διὰ τὸν Γορίλλα αὐτόν, δὲν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ τὸ κάμωμεν, διότι μετὰ τὴν ἀντιπαθείαν, τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα πρὸς τὸ ἀκαταλόγηστον ἔργον τῆς Ῥωμουνίας, κηδόμεθα τῆς ἀξιοπροσέτις της. Γνωρίζει ἢ δὲν γνωρίζει ἡ Ῥωμουνικὴ κυβέρνησις ποῖος ἀντιπροσώπευε τὴν σημαίαν της ἐν Ἰωαννίνοις; Ἀφοῦ ὁ κ. πρόξενός της Παδεᾶνος ἐξεπροβόδησε τὴν ἀξιοτίμον κυρίαν του διὰ Ῥουμανίαν συνοδεύσας αὐτὴν μετὰ Κερκίρας, ἐπανελθὼν ἐδῶ ἐθεώρησε καλὸν νὰ εὕρῃ ἕνα πᾶσα-τέμπο εἰς τὴν μονα-

ξίαν του. Ο Τσινκελ μαχαλᾶς όπου κείται το προξενεῖον, τοῦ ἐπαρουσίασαν ὅλην τὴν ποθητὴν εὐκαιρίαν. Ἀτυχῶς ὅμως ἡ ἀλήθεια τῆς παρουσίας «ὅτι οἱ ἐρῶσαι ἔχουσι παντοῦ κατασκόπους» ἠθέλησε νὰ ἐφαρμοσθῇ μετὰ τὴν πύκριν τῆς καὶ εἰς τὸν κ. Παδεῶνον. Δύο ἀξιωματικοὶ τοῦρκοι παραφυλάξαντες τὴν στιγμήν τῆς ἐκ τοῦ προξενικοῦ οἴκου ἐξελεύσεως τοῦ ὁρι (διότι ἦτον ἐνδεσμένη χανοῦμικα), τὴν παρακολουθοῦσι καὶ τὴν καταγγέλλουσι εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις συλλαμβάνει αὐτὴν καὶ τὴν υποβάλλει εἰς ἀνάκρισιν, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ὑποτιθεμένη χανοῦμ, ἐρωμένη τοῦ Παδεῶνου, ἦτο γυνὴ ἀπὸ τὸν γνωστὸν μαχαλᾶν τῆς Ζαράς. Αἱ ἀστυνόμενοι μεταξὺ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ λοιπῶν κόσμου, εἰς βάρος τοῦ ἐκλαμπροτάτου Παδεῶνου, δὲν περιγράφονται. Οἱ Ὁθωμανοὶ Ἰωαννῖται, καὶ μάλιστα πνέοντες, κατὰ τὸ ἐν τῇ π. σ. ι. ζ. τούτου Βλαχόπροξενεῖον, συνεισέτασαν, λέγεται, νὰ τοῦ παῖζον ἀσχημον παιγνίδι πρὸς ἐκδίκησιν. Ὁ Παδεῶνος ὅμως ἔχων ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν φίλον τοῦ ἀρχισυνέμενον, καὶ ἀπειθῶς δωροδοκῶν τὰ κατὰ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα δὲν σκοτίζεται· γνωρίζει καλὰ τί θὰ εἴπῃ τοῦρκοις ὑπάλληλοις καὶ ἀναφανδὸν κηρύττει ὅτι: «ἐν ὧσ' ἔχω φράγμα Ῥωμιοῦντος εἰς τὴν τάσιν μου καὶ μερμερῶν τοῦ ἀγγέλου εἰμαι ἐξοφλημένος». Τίς τὸν τοῦτο εἶναι ἀληθές, ὥστε οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἡμέρας τε καὶ νύκτος τὸν παρακολουθοῦν καὶ φυλάττον τὸ σπῆτι τοῦ· μετὰ αὐτὸ ἐννοεῖται θέλει νὰ κάμῃ καὶ ρεκάμα ὅτι δῆθεν φοβεῖται τοὺς Ῥωμιοὺς καὶ ἔχει ἀνάγκην φυλάκων. Ἐγνώσκει, σὺν, Γορίλλα, καὶ οἱ Ἡπειρώται δὲν εἶνε Βούλγαροι· καὶ θὰ πολεμήσουν τὴν ψευδοπαρὰνδαν σου, ὅχι μετὰ δαρκίους καὶ φόβους, ἀλλὰ διὰ τῆς πειθῆς καὶ τῶν θεμιτῶν μέσων. Ἐννόησες καλὰ τί θὰ εἴπῃ Ῥωμῆος κεφάλι καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ σοῦ ἔγῃ ἡ ἰδέα ὅτι θὰ κάμῃς κόμμα εἰς τοὺς Ἡπειρώτας ἐλληνοβλάχους. Νὰ ἀναγνώσῃς τὴν ἱστορίαν μας καὶ σὺ καὶ ὁ Μιλελλίρε καὶ θὰ πεισθῇς ὅτι οἱ Ἡπειρώται ἀπὸ τὸν ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶχον ἀγύριστον κεφάλι ὅσον ἀφορὰ τὰ ἔθνηκα των προγόνων. Τοιοῦτοι εἶνε καὶ οἱ ὀρεινοὶ ἐλληνοβλάχοι κατὰ μείζονα λόγον. Ἐδῶ θὰ εἴμεθα καὶ θὰ ἰδοῦμε ποῖος πρώτος θὰ κορυφώσῃ, ἡμεῖς ἢ ὁ Ῥωμιοῦντος προπαγάνδα. Ἐδῶ τὰ ἡῶς σουδὰ οἱ σινοὶ Μιλελλίρε, καὶ σὺ, χρεονό κουτάβι, θὰ μᾶς βάλῃς γυμνάσι· Καμιά μὲρα περᾶσε ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν σχολεῖον νὰ ἰδῇς τὰ χάλια του· καὶ τὰ τελευταῖα κουρελλοπαῖδα, ὅπως τὰ εἶχον καταπνέσει ἐπὶ τὴν ἀλτίαν των. Σιγά-σιγά θὰ ἰδῇς καὶ τὰ βλαχόπουλα, ὅπου ἐξομαζεύουν τὴν προπαγάνδα τῆς Ῥωμιοῦντος νὰ ρομαιοῦν διὰ ἀποδοτικῶν εἰς τὰ χωρία μας. Αἱ ὅλα, ὅσα παθαίνει ὁ κακομοῖρος Παδεῶνος κατ' ἐνέργειαν μηχανικῶς σχεδὸν (συντελεῖ βέβαια καὶ ἡ ρακὴ) καὶ ὅπως λέγουσιν παθαίνει μηχανικὰ καταδιώξεις· διότι προχθὲς κατήγγειλε πάλιν ἄλλους τρεῖς νέους εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὡς ἀτακτοῦντας δῆθεν καὶ ἀπειλοῦσαν τὰς δῆθεν πρὸ τῆς θύρας τοῦ προξενεῖου. Ἡ γενομένη ἀνάκρισις ἀπέδειξε καὶ πάλιν ὅτι ὁ Παδεῶνος πάσχει ἀπὸ π. α. ρ. α. ρ. ο. σ. ι. ν.

Οἱ μετ' αὐτοῦ ἐρχόμενοι εἰς συναναστροφὴν (κατ' ἀνάγκην ἠθικοτυπίας) κ. κ. Πρόξενος βεβαίως ὅτι περὶν χρονομῆμα μὰζ' του. Τὸ πείσμα τοῦ τώρα ὁ κύριος Πρόξενος τὸ ἔχει μετὰ τὸ γυναικεῖον φύλον καὶ δὲν ἀφίνει τιμίαν κυρίαν τὴν οὐκίαν νὰ μὴ κακολογῇ, ἰδίως ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ἐδόθη ὁ χορὸς τοῦ Βαλῆ, καὶ ὅν ἠναγκάσθη ν' ἀποχωρήσῃ μολὶς μίαν ὥραν ἀπὸ τὸν ἐρχόμενον του, διότι καὶ καμιά δὲν τὸν ἐπλησίασε καὶ εἰς πάντα τοῦρκοις καὶ ἐλλήνας, ἦτο ἀντικείμενον ἀποστροφῆς καὶ βδελυγμίας.

— Τὰ δέκατα ἐπωλήθησαν· ποῦ καὶ ποῦ μένον ὀλίγα χωρία ἀκόμη· δυστύχημα μέγα εἶνε αὐτὴ ἡ πώλησις τῆς δεκάτης διὰ τοὺς πενιμένους χωρικοὺς μας· χειρότερον σύστημα δὲν γίνεσθαι νὰ πρῶγον τὰ σταφύλια οἱ διαβάται, ἀρβανίται, βλάχοι, στρατιῶται ἀπολυθέντες καὶ χίλιοι ἄλλοι διαβάται, ὁ δὲ καὶ μόνος χωρικός νὰ μὴ ἡμπορεῖ νὰ συμμαζεύσῃ τὸν καρπὸν του, διότι τὸ δέκατον δὲν ἐπωλήθη. Ὁ Βαλῆς, δ-

πως συνήθως πράττει τοῦτο, ἔδωκε καὶ δευτέρον μάθημα εἰς τὸν Ἀχμέτ Χουλιᾶσῃ (ἡ ἐβραϊκὴ ἀδδουλά) διὰ τὸ ἔξῃς γεγονός· Ὁ ἀφέντης οὗτος, γνωστότατος εἰς ὅλους διὰ τὰ μουζαβερίλεια του, ἡγόρασε μέχρι τοῦδε τὸ δέκατον τοῦ Περάματος χωρίου ἰδικίου του, καὶ οὐδὲς ἐτόλμα νὰ πλειοδοτήσῃ ὁφείτος ὅμως ἔνα Φίλιππος καφετζῆς, πτωχὸς ἀλλ' ἐντιμὸς καὶ ἐργατικὸς ἄνθρωπος, πλειοδότησε καὶ διὰ τὸ Πέραμα καὶ διὰ τὴν Κοσμηρᾶ, ὠφέλησας δὲ τὸ ταμεῖον τῆς Κυβερνήσεως σημαντικῶς ὡς φαίνεται καὶ διὰ μὲν τὸ δέκατον τῆς Κοσμηρᾶς δὲν κατώρθωσε νὰ τὸ πάρῃ ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ γνωστοῦ Περτέρ Παπατζιζίνην, τὸν ἔκαμεν ὅμως νὰ τὸ ἀγοράσῃ εἰς τὸ διπλοῦν καὶ ἀλλοίμενον τί ἄραγμα θὰ κάμῃ πρὸς ἐκδίκησιν τῶν χωρικῶν τῆς Κοσμηρᾶς. Τὸ δέκατον ὅμως τοῦ χωρίου Περάματος, ἰδιοκτησίας τοῦ Χουλιᾶσῃ, τὸ ἐπῆρεν αὐτός· καὶ ὅμως ὁ Χουλιᾶσῃ, κακομαθημένος, πετὰ τὰ χαρτιά, τὰ ὅποια ἔδωκεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἀγοραστή τοῦ Φιλίππου καφετζῆ, διὰ τῶν ὁποίων τὸν ἀναγνώρισεν ὡς δεκατοστὴν καὶ λέγει ψευδῶς εἰς τοὺς Περᾶτες ὅτι «εἰγὼ ἡγόρασα τὸ δέκατον καὶ σὺς ἀλονίσαστε ὅπως πάντοτε». Τότε ὁ Φίλιππος πηγαίνει εἰς τὸν Βαλῆν εἰς τὸν ὅποιον ἐκθέτει δι' ἀναφορᾶς τὰ γεγονότα. Ἐν τῷ ὅρῳ ὁ Ὅρμυλ πασὰς διατάσσει, πολλὴ δικαιοσύνη, νὰ φυλάσσον τὸν Ἀχμέτ Χουλιᾶσῃν καὶ τὴν τὴν τὰραχὴν τῶν παθῶν του. Εἰς τὸ ἴδιον δωμάτιον τῆς φυλακῆς εὐρίσκονται τώρα τρεῖς χαλιζίδες ὁ δικηγόρος κ. Τζαβέλλας, ὁ Μενάκης ἐφένδης, ἐβραῖος κατεργάρας ὅπου ἔφαγεν ἀπὸ τὸ ταμεῖον χιλιᾶδες καὶ τώρα τὰ ξερᾷ, καὶ ὁ Ἀχμέτ Χουλιᾶσῃς. Λέγουσιν ὅτι ὁ Βαλῆς ἔχει σκοπὸν νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν αἴρᾳ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν διὰ παντός· οὕτω θὰ ἡσυχάσῃ ὁ κόσμος ἀπὸ τοὺς ληστὰς τῶν πόλεων.

Ἐχὼ καθήμεν, ὡς φίλος, νὰ σοῦς ὑποδείξω ἑκατέρωθεν ὅτι ἐγίναντε θυμὰ τινος ἐντεῦθεν ἐπιστελλάντος ὅστις ἐπιτηδεῖται ἐν διατριβῇ αὐτοῦ μετὰ ὑπογραφῇ «Κώστας» ἠθέλησε νὰ κορέσῃ προσωπικὰ πᾶν κατὰ τὸ ἐντιμωτάτου καὶ ἀκεραιότητος καὶ ἀκριβοῦς πατριότου, τοῦ ἐμπόρου Δημητρίου Πελλένου, πασιγνώστου ἐπὶ ταῖς τοιαύταις ἀρεταῖς τοῦ καὶ τοῖς ἀνθρώποις αἰσθητῶν του, οὐ σφειδῶς ἐπιτηδὲς ὄνομα καὶ ἐπώνυμον εἰς «Μήτην Πιλλήνην» διὰ τὰς ἐξαπατῆρας εὐκολοτέρων, παρέστησεν αὐτὸν ὡς γνωστὸν ἐντιμὸν μεσίτην δωροδοκῶν. Διαφενδὼν κατηγορηματικῶς τὴν τοιαύτην συκοφαντίαν κατὰ τὸν ἀνδρῆς, οὐ γνωρίζω τὰ αἰσθήματα ἄλλων παντὸς ἄλλου καὶ φρονῶν ὅτι καὶ ὑμεῖς οὐδέποτε ὑποθέσατε ὅτι ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μήτης Πιλλήνης» ἐσυκοφαντεῖτο ὁ ἀξιότιμος Δημήτριος Πελλένος, οὐ ἡ δόξα ἐοδόποτε ἀνεφάνη εἰς τοιαύτας βδελυγὰς καὶ σκοτινὰς πράξεις, νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται χάριν τοῦ δικαίου μίαν κατηγορηματικὴν ἀνακρίσιν τῶν περιουσιῶν νὰ ἀναφερόμενος εἰς αὐτὸν. Τοῦτο θὰ οὐχιστήσῃ πολὺ τὴν ἀγορίαν, ἥτις ἔχει ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον ἰδέαν περὶ τοῦ κ. Δημ. Πελλένου, ἐπὶ δὲ καὶ τοὺς φίλους σας, οἵτινες γνωρίζουν ὅτι οὐδέποτε ἐκ προθέσεως ἀνέχεσθαι νὰ συκοφαντηθῇ ἡ θωότης.

ΣΗΜ. «Φωνὴς Ἡπειρώτου». Βεβαίως δὲν ἠδυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι τὰ γραφέντα ἀπέβλεπον τὸν κ. Πελλένου, ὅστις τοῖς πᾶσιν εἶνε γνωστός διὰ τὰ καλὰ καὶ πατριωτικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ τὴν ἐντιμὸν ἐμπορικὴν αὐτοῦ δράσιν καὶ ἐκπρόχρυσον τὴν λυτὴν ἡμῶν ὅτι ἀκουσίως ἐψυχράναμεν τὸν καλὸν τοῦτον Ἡπειρώτην.

Ὁ τέως ἐν Ἰωαννίνοισι καὶ νῦν ἐν Κερκύρῃ κ. Πρόξενος τῆς Ἰταλίας Δὲ Καθερῶντης ὅστις διὰ τοῦ ἐκτυπωθέντος ἄλλοτε χάρτου τῆς Ἡπειροῦ ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ ὅτι ἡ Ἡπειρος μὴτε ὑπῆρξε μῆτε εἶναι Ἑλληνικήν Ἐπαρχίαν ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως νέον σύγγραμμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἀρ' ἐνός μὲν προσάπτεται βάρεια μορφή εἰς Ὁρθόδοξον ἡμῶν Χριστιανικὴν πίστιν διότι μᾶς χαρακτηρίζει ὡς εἰδωλωτάτους κατ' ἐπιφάνειαν ἐκχριστιανιζέντας ἀρ' ἑτέρου δὲ ἀντι-

φάσκει εἰς τὰς περὶ Ἡπειροῦ ἱστορίας καὶ πολιτικὰς ἰδέας του.

Τὴν ἐπαρχίαν Παρναμῖας οἱ Ὁθωμανοὶ τὴν ὀνομάζουσιν «Ἀεὶ Ντονᾶ». Διὰ τὴν κορυφὴν δὲ τοῦ βουνοῦ τούτου ὑπάρχει χριστιανικὴ ἐκκλησία τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Διονύσιου καὶ ἡ παράδοσις ὅρισε τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐκ τῶν πρώτων χριστιανῶν ὅστις συνετέλεσε διὰ τῆς ἀρετῆς του καὶ τοῦ κληρικῶτός του νὰ μεταδώσῃ τὸν χριστιανισμόν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην. Εἶνε δὲ Ἅγιος ἀνεγνωρισμένος ἐκ τῆς Ὁρθόδοξης καὶ τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας διότι τοιοῦτος ἀνεκρίθη καὶ ἐγνωρίθη πρὸ τοῦ χωρισμοῦ τῶν ἐκκλησιῶν. Περὶ τοῦ Ἁγίου τούτου ὁ προαναφερόμενος κ. Πρόξενος ἐδημοσίευσεν ὅτι δὲν ὑπῆρξε χριστιανὸς Διονύσιος ὀνομαζόμενος ὅστις διὰ τῆς ἀρετῆς του νὰ ἀνεγνωρίσῃ ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξης ἐκκλησίας ὡς ἄγιος, ἀλλ' ὅτι ὁ ἄγιος οὗτος εἶναι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων λατρευόμενος ὡς Ἅειδόμενος τοῦ ὁποῖου τὴν εἰδωλωτάτην λατρείαν μὴ δυνήσασθαι ἡ χριστιανικὴ ἐκκλησία νὰ ἐκλιθεῖ ἀπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ ἐκχριστιανιστοῦ καὶ τὸν ὀνόμασι «Ἀγιὸν Διόντιον».

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν θρησκευτικὴν γυνὴν ἢν ἀποδίδει εἰς τὸν ἅγιον τοῦτον ὁ κ. Πρόξενος δὲν ἐπιλαμβάνομεθα νὰ ἀνασκευάζομεν κλητὴν εἶναι ἰδὼν τὸν εἰδωλωτὸν τοῦ Ἁγίου, ἐκτός τῆς ὁμοθυμαδὸν ἐκτενῆς περὶ τοῦ ὁποῖου δὲν παραδέχεται ἑλληνισμὸν διὰ τὴν Ἡπειρον αὐτὸ τὸ ἴδιον σήμερον διὰ τοῦ συγγράμματός του μᾶς λέγει ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἑλληνες Ἡπειρώται εἶνε τῶσαν συνδεμένοι μετὰ τὸ προηγούμενον αὐτῶν ὥστε καὶ σήμερον ἐπὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποσπασθῶσι τῆς ἀρχαίας αὐτῶν ἐλληνικῆς θρησκείας. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι κατὰ βάθος Ἰταλοὶ δηλαδὴ φιλελευθέρων ἀρχῶν καὶ ἡ καρδιά των ἀντιστρατεύεται εἰς τὴν προπερὲς ἐκκλησίαν πρὸς τὴν Κιβηνοτικήν των ὑπερησίαν πάντα δὲ τὰ ἀνθελληνικά αὐτῶν συγγράμματα δι' ὧν ἐξυπηρετεῖται τῆς Κυβερνήσεως των ἡ πολιτικὴ σκοποστία νὰ πισώσιν τὸν φιλελευθέρων Ἰταλικὸν λαὸν διὰ νὰ βλῆσιν τὸν Ἰταλικὸν Κυβερνήσαν δὲν ἀπὸβλέπουν εἰς ἀδικήματα εἰς βάρος τοῦ ἐλληνικοῦ ἐξασκούμενα διότι τοιαύτην πολιτικὴν ἀπεκρίσιν ἡ συνειδήσις παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου καὶ πρὸ πάντων τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Τὸ «Κράτος» ἐπανερχόμενον ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης γράφει· Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτὴς τῆς Αὐτοκρατορίας βαρὼντος Κάλλιντος, πληροφωρηθείς, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σκέπτεται νὰ προσβάλῃ τὸ κύρος τῆς ἐσχάτης τοῦ 1880, μετέθ' ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ κατέστησεν αὐτῶν ὡς ἐν ἐν ἐκείνῃ ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προσβάλλει τὴν συμβάσιν τὴν συμβάσιν ἐκείνην ἀπορροδοῦσιν καὶ ὡς τοιαύτην μόνον τῇ συνειδήσει ἀπορροδοῦν τῶν μερῶν δυναμένην ν' ἀναβληθῇ. Ὅτι προσέτι ἡ αὐτοκρατικὴ Κυβέρνησις κατ' ἐξῆς λόγον προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ ἀπᾶς δι' αὐτῆς κανονισθέντα, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει τὸ Οἰκουμενικ

ὅτι τὸ Ζαΐμικὸν κόμμα δὲν θὰ συντρέξῃ καὶ κατὰ τὴν προσεχῇ Σύνοδον τῆς Βουλῆς τὴν Κυβερνήσιν παρενρυσκόμενον τακτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις.

— Ὡς ἀνεκρίνωσεν ὁ Ἀγγλὸς ναύαρχος σὶρ Δὸν βιλ, μετὰ ἓνα μῆνα θὰ καταπλεύσωσιν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα καὶ ἄλλα ἀγγλικά πολεμικὰ ἀνερχόμενα εἰς 120. Ὁ ἰσχυρὸς οὗτος στόλος θὰ μείνῃ εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα πρὸς ἐκτέλεσιν γυμνασίων. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Σπ. Κουμουνοῦρος παρεκάλεσε τὸν Ἀγγλὸν ναύαρχον ὅπως δεχθῇ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του κατὰ τὴν ἐν Ἀστακῷ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα παραμονὴν του ἐν Ἑλληνικὸν πολεμικόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιβαίνωσι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι, οἱ ὅποιοι οὕτω θὰ δυνήθωσιν ἐκ τοῦ πλησίον νὰ ταρκαχολούησιν τὰ ἐκτελεσθέντα γυμνάσια τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου. Ὁ Ναύαρχος Δόμβιλ μετὰ προθυμίας ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κουμουνοῦρου. Τὴν Κυριακὴν ὁ ναύαρχος σὶρ Δόμβιλ ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Ἀγγλὸν πρεσβευτὴν σὶρ Ἑλλιστ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἀνῆλθεν εἰς Τατόλον καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ παρὰ τῇ Α. Γ. τῷ Διαδόχῳ. Ἡ Α. Γ. παρέθηκε πρόγευμα εἰς τοὺς κεκλημένους, εἰς τὸ ὅποιον παρεκλήθη καὶ ἡ περιγίλισσα Σοφία. Τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας, ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας παρετέθη ὑπὸ τοῦ σὶρ Ἑλλιστ καὶ τῆς λαίδης Ἑλλιστ γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ σὶρ Δόμβιλ. — Οἱ ἐν Χάρρ τῆς Ἀβυσσινίας ὁμογενεῖς ἀπέστειλαν 1100 τάλληρα Θηρεσίας, ὡς προσφοράν ὑπὲρ τοῦ Ἑθν. Στόλου. Ἐπίσης συνελέγησαν καὶ ἀπεστάλησαν ρούβλια μὲν 673 τῶν ἐν Ἰάλτα ὁμογενῶν, φρ. δὲ χρ. 66 τῶν ἐν Ὀδησσῷ μικροβιοπαλαιστῶν ὡς μηνιαία αὐτῶν δόσις. Οἱ πανηγυρισταὶ χωρικοὶ τῆς πρὸ τίνος γενομένης πανηγύρεως ἐν Ἀριστέρῃ τῆς Ὀλυμπίας, γενομένων ἐράνων, συνέλεξαν 290 δρ. τὰς ὁποίας ἀπέστειλαν. Ὁ πρωτοδίκης κ. Ι. Μπακόπουλος, ἐδήλωσε πρὸς τὸν κ. ὑπουργόν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὅτι δωρεῖται πρὸς τὸ Δημόσιον τὸ ποσὸν ὅπερ θὰ κερδηθῇ ἐκ τίνος δίκης του ἀνερχόμενον εἰς 110,000 περίπου δραχμὰς. — Συνεπείρ μηνύσεως τοῦ κ. Λυκούργου Τσουκαλά, ὑποπλοιάρχου, κατὰ τοῦ κ. Γ. Πώπ, διευθυντοῦ τῶν «Ἀθηνῶν», ἀπεφασίσθη ἡ παραπομπὴ τοῦ τελευταίου εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον, ἵνα οὗτος δικασθῇ ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ ἐξυβρίσει. — Τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ ρωσσικὸν ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιο «Τσαρίτσα» τοῦ ὁποίου ἐπέβαιναν ὁ πρίγκιψ Χριστόφορος, ἐπανερχόμενος ἐκ Ρωσσίας. — Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ ταξιδίου του ὁ κ. Θ. Π. Δηληγιάννης, ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτευσεως. — Τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης θὰ ἀπέλθῃ εἰς Κέρκυραν, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ 15 ἡμέρας χάριν ἀναψυχῆς. — Ἡρξάτο ἡ τηλεφωνικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν. Ὁ ἕτερος τῶν ἀνταποκριμένων πληρώνει μίαν δραχμὴν ἀνὰ 5 λεπτά. — Τὰ ὄργανα τῆς Μοιραρχίας συνέλαβον χθὲς ἓνα πρωτότυπον ἀπατεῶνα Ρηγίπουλον ὀνόματι, ὅστις περιβαλλόμενος τὸ ράσσον τοῦ ἱερέως καὶ γνωστὸς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Πάτερ Χριστόφορος, περιήρχετο τὴν πρωτεύουσιν καὶ τὰ περίχωρα ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἐτέλει ἱεροτελεστίας γάμων, βαπτίσεων, ἀγιασμοὺς κτλ., πρὸς τοῦτοις δὲ ἐνήργει καὶ ἀνακρίσεις διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν ἱερέων τῶν χωρίων φορολογῶν αὐτοὺς ἐκθιαστικῶς. — Συνεκεντρώθησαν ἤδη ἐνταῦθα κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἅπαντα τὰ μέλη τῆς νέας περιόδου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πλην τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἀναμενομένου κατ' αὐτὰς ἐκ Σπάρτης ὅπου διατρίβει. Οἱ νέαι Συνεδικοὶ εἶνε οἱ Καλαβρύτων Φιλάρετος, Γορτυνίας Μαρτίνος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Κερκύρας. — Ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως προσκληθεὶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἱεροφάντης κ. Κ. Ψάχος ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διδασκαλίαν τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐν τῷ Ὡδεῖῳ Ἀθηνῶν ἀφίκετο ἤδη καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὅτε θὰ ἐπανέλθῃ ἐκ τοῦ ταξιδίου του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης θὰ

γείνῃ καὶ ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς ἐγγραφομένων ἀπὸ τοῦδε τῶν μαθητῶν.

— Ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴς κ. Μᾶνος δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀνήγγειλεν ὅτι τὰ αὐστριακὰ ναυπηγεῖα λαβόντα γνῶσιν τῆς προκηρύξεως περὶ κατασκευῆς νέων ἀντιτορπιλικῶν ἐδήλωσαν ὅτι μετὰ παρέλευσιν ὀλίγιστου χρονικοῦ διαστήματος θὰ ὑποβάλωσι τὰς προτάσεις των εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. — Τὴν Κυβέρνησιν σοβαρῶς ἀπασχολεῖ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, προβλέπων πιθανὰ ἑλλείματα, διέταξε τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους, ὅπως φροντίσουν νὰ ἐπιδείξουν ἐκτακτὸν εἰσπρακτορικὴν ἱκανότητα. Τοὺς φόβους τοῦ κ. Σιμοπούλου ἐνισχύει καὶ ἡ ἰδέα, ὅτι δὲν θέλει, ἐπιτευχθῇ ἡ εἰσπραξίς τοῦ ποσοῦ τῶν 4,700,000 δραχμῶν ἐκ τοῦ εἰσδοῦς φόρου τῆς σταφίδος, διότι ἐξ τῆς ἀζητησίας τοῦ προϊόντος ἐν ταῖς ξέναις ἀγοραῖς δὲν παρετηρήθη ἐφέτος ἡ ὑπολογιζομένη ἐξαγωγή.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Λήγοντος τῇ 15 Σ)βρίου τοῦ δωδεκάτου ἔτους ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἰσέρχεται εἰς τὸ 13ον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως. Ὅθεν παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φοράν οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς των νὰ ἐμβάσωσι ταύτας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λαμβάνωσιν εἰς τὸ μέλλον τὸ φύλλον ὀφείλουν νὰ μῆς δηλώσωσι τοῦτο διὰ ταχυδρομικοῦ δελταρίου ἐμβάζοντες καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν. Οἱ ἀναχωροῦντες ἐκ τῆς πόλεως ἐν ἡ διαμένοντι παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιῶσιν ἡμῖς καθότι τινὲς παραλείπουσι τὸ στοιχειῶδες τοῦτο καθήκον καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, ὅπερ παραλαμβάνουσιν ἐκ τοῦ ταχυδρομείου καὶ κρατοῦσιν ἄλλοι φαῦλοι καὶ ἀσυειδήτοι χωρὶς νὰ ὦσιν ὑπὸ χρεος εἰς συνδρομὴν.

— Ἀφίκετο ἐκ Βούνου τῆς Χειμάρρας καὶ ἐνεγράφη εἰς τὴν ἱατρικὴν ὁ κ. Σ. Σιμωνίδης ἐκ Τσαρσπλάνων καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον οἱ κ. κ. Χρ. Μπρίσιμης καὶ Ν. Στόλης. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διὰ Βήσσανην οἱ κ. κ. Π. Τζίκος, Κ. Καμπάλιος καὶ Ἀν. Ἀναστασιάδης. — Ἐκ Βησσάνης καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Χανία τῆς Κρήτης ὁ κ. Χρ. Γκατζιάδης.

— Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλίας ὁ κ. Γ. Δάλλας. — Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀργυροκάστρον ὁ κ. Θ. Παπαδόπουλος διδάσκαλος ἐν τῇ αὐτῇ ἀστικῇ σχολῇ.

— Ἀφίκετο ἐκ Κάτω Σουδενῶν οἱ κ. κ. Ἰωάννης Χαντέλης καθηγητὴς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σέρας, Γ. Τσατσόπουλος καθηγητὴς καὶ ἀνεχώρησεν δι' Ἀνδριανούπολιν. Δάμπος Κοτσίδας διδάσκαλος μεταβίβων εἰς Ρουμανίαν, Φίλιππος Τζόβας διδάσκαλος διὰ Κρήτην, Γεώργ. Κοτσίδας μαθητὴς τοῦ διδασκαλείου καὶ Χρ. Βυλογιάννης. Ἀφίκετο ἐκ Βίτσης ὁ κ. Κ. Σφάγγος διδάσκαλος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Βόλον καὶ ὁ κ. Ματθαῖος Σειδης, ὅστις ἀνεχώρησε δι' Ἀλεξάνδρειαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμνίας ὁ ἐκ Δραγαρίου διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Σπυρ. Ἐξαρχόπουλος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κρήτην καὶ ἐκ Μονοδενδρίου ὁ κ. Ἀλέξιος Βουρνάκης καθηγητὴς, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινουπόλιν.

— Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης μετὰ τῆς συζύγου ὁ ἐκ Μπάγιας κ. Ἰωάννης Καλλέντζος καὶ ὁ ἐκ Κουκουλίου κ. Ἐλεὺθ. Ἰωαννίδης.

— Ἀφίκετο ἐκ Πατρῶν ὁ κ. Ἀνδρ. Ἀργυμανδρίτης μαθητὴς τοῦ διδασκαλείου καὶ ἐκ Μπάγιας ὁ κ. Θεοφάνης Τσιμόπουλος, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀρσίστης ὁ κ. Ἀθ. Λιούμας μετὰ τοῦ υἱοῦ του Κ. Λιούμα φοιτητοῦ τῆς νομικῆς καὶ ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ ἐκ Δολιανῶν κ. Ἀλκιβιάδης Μελανίδης τελιοφόρος τῆς ἱατρικῆς.

— Ἐν Κρετσουνίστῃ τῆς Ἡπείρου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Χαρ. Πατρίδη, ἀδελφοῦ τοῦ ἐνταῦθα ἀρτοποιοῦ κ. Ἀριστ. Πασιδίου, γραμματέως τοῦ Σωματείου τῶν Ἀρτοποιῶν μετὰ τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Αἰκατερίνης Γ. Δούπη· εὐχόμεθα αὐτοῖς καλὴν προκοπὴν.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν πρὸς τελεσιποίησιν τῶν σπουδῶν τοῦ ὁ ἱατρὸς κ. Θεοφ. Καρβουνῆς.

— Εἰς βαρὺ πένθος ἐβύθισε τὴν οἰκογένειαν Κολέκα καὶ δι' αὐτῆς τὴν ἐπαρχίαν Χειμάρρας ὁλόκληρον ὁ ἀνέλπιστος καὶ πρόωρος θάνατος τοῦ χαρτοδρῦ-τέχνου τῆς Ἀθανασίου Κολέκα. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὑπερχειλίζον τῆς καρδίας τὰ αἰσθήματα καὶ ὁ πόνος κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα πᾶσαν παρηγορίαν σκέψιν.

— Ὁ κ. Βασίλειος Χαραλαμπίδης Φλώρου ὁ ἐκ Κονίτσης ἐνεκαίνισσε σήμερον τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐαγγελιστρίας νέον κατάστημά του συνεταγισθεὶς μετὰ Παρισιανῆς Γαλλίδος διατελεσάσης διευθυντρίας μεγάλων ἐν Παρίσι καταστημάτων πολυτελῶν εἰδῶν.

— Διῆλθεν ἐντεῦθεν ὁ ἐκ Μεσότης κ. Ἰωάννης Χρήστου Παπαϊωαννίδης ἐγκριτοῦ τῆς Κονίτσης μέλος μεταβίβων εἰς Κάϊρον.

— Ἐπίσης διῆλθεν ἐντεῦθεν μεταβίβων εἰς Κάϊρον ὁ κ. Γεώργιος Κωνσταντίνου Γεωργιάδης ἐκ Κο-

νίτσης προσερχόμενος δι' ὃν ὡς ἐκ τῶν πολλῶν πλεονεκτημάτων του τόσαι ἐξεφράσθησαν συμπάθειαι ἀκατὰ τὴν ἀσθένειάν του καὶ ἐξάμηνον τελείαν θεραπείαν του ἐνταῦθα.

— Ὁ Ἡπειρώτης ἱατρὸς κ. Χρ. Δάλλας σπουδάζας εἰς Παρίσι καὶ ἐγκαταστάθεις εἰς Πέραν (Κων)πόλεως ἐν ὁδῷ Πολωνίας ἀριθ. 1. δέχεται τοὺς ἐν Κων)πόλει καὶ ἐκεῖθεν διερχομένους καὶ ἔχοντας ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν του ἐν τῇ κατοικίᾳ του. Συνιστῶμεν εἰς πάντας τὸν καλὸν τοῦτον φίλον καὶ ἀρίστον ἱατρὸν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μ. Μ. Κέρκυρα. Ἐχέτε πολὺ λάθος. Ἐξετάσατε καλῆτερα καὶ θὰ πεισθῇτε ὅτι αἱ ἰδικαὶ μας πληροφορίες εἰσὶν ἀκριβέστεραι. — Θ. Γ. Γαλαξείδιον. Θὰ σὰς γράψωμεν — Ν. Β. Βουκουρεστίον. — Γ. καὶ Μ. Καρβάσαρ. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. — Χ. Κ. Λαμίαν. Αἱ δικαιολογίαι σας δὲν μᾶς φαίνονται ποσῶς συμβιβάζόμεναι μετὰ τὰ πράγματα. Τέλος πάντων ἔχει καλῶς.

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθῆναις

ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Πάτραις καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ἀποκατάστημα ἐν Κων)πόλει

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκδοσίς ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Εἰσπραξίς γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοιγμα τρεχομένων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο)ο
εἰς εἰς τρα) μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1)4 ο)ο
ζογραμμάτια » ἔξ » 3 1)2 ο)ο
π)ηρώουσα » ἐν ἔτος 4 ο)ο
τόκον : » 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο)ο

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα 100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο)ο.

Ταμειευτήριον. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 ο)ο.

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1)2 ο)ο Ἀντικαταστήσας τῆς Πίσσεως 1904 με μνημιαίας πενταδραχμῶν δόσεις καὶ με παραχωρησιν ὑπὲρ τοῦ αγοραστοῦ ὁλοκληρῶν τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.

ΡΑΦΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΓΓΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ

6 — Ὅδος Γεωργίου Σταύρου — 6

Εἰλικρινὴς ἐργασία καὶ τιμαὶ λογικαί. Πλουσία παρακαταθήκη βιβλίων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Κατασκευάζονται ὁλόκληρα κοστούμια μέχρι δραχ. 60 καὶ ἄνω.

ΟΙΚΟΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΝΗ καὶ ΣΕΚΑΡΑ

Εἰδικότης εἰς ἅπαντα τὰ ἀνδρικὰ φορέματα καὶ γυναικεῖας ζακέτας

143 — Ὅδος Αἰόλου — 143

ΑΘΗΝΑΙ